

510.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 lipca 1925 r.

o wypuszczeniu serji V biletów skarbowych.

Na podstawie §§ 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 73 poz. 507) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1925 r. wypuszcza się serję V biletów skarbowych w odcinkach po 25, 100 i 500 złotych z terminem płatności w dniu 15 października 1925 r. na ogólną sumę 20.000.000 złotych.

§ 2. Serja V biletów skarbowych jest oprocentowana w stosunku 8 od sta rocznie.

Odsetki są płatne zgóry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji V biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Serja V biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 15 października 1925 r. do dnia 15 kwietnia 1926 r. przez Centralną Kasę Państwową i oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ewentualnie inne instytucje publiczne i prywatne, upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 16 kwietnia 1926 r. do dnia 15 października 1935 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

511.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 10 lipca 1925 r.

o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. № 17 poz 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń o zakwalifikowaniu ogierów do posiadania świadectw uznania usta-

nawia się przy każdym urzędzie wojewódzkim wojewódzką komisję kwalifikacyjną.

Pozatem przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych czynna będzie komisja kwalifikacyjna której zakres działania rozciąga się na obszar st. m. Warszawy. Komisja ta ma również prawo do kwalifikowania ogierów, biorących udział w wyścigach oraz przyprowadzanych na wystawy.

§ 2. Wojewódzka komisja kwalifikacyjna składa się z czterech członków, a mianowicie: z przewodniczącego, dwóch członków delegowanych przez organizacje rolnicze wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz lekarza weterynarii, delegowanego przez wojewodę. Przewodniczącemu komisji oraz jego zastępcę mianuje wojewoda.

Komisja kwalifikacyjna, czynna przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, składa się z przewodniczącego oraz trzech członków, z których jeden winien być lekarzem weterynarii. Przewodniczącemu oraz członków tej komisji wyznacza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do prawomocności orzeczeń wojewódzkich komisji kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków — w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, przedstawiciela organizacji rolniczych i lekarza weterynarii. W razie nieobecności przedstawiciela organizacji rolniczych przewodniczący może powołać zastępczo członka komisji z pośród miejscowej ludności. W razie nieobecności lekarza weterynarii — członka komisji — przewodniczący może powołać zastępczo innego lekarza weterynarii.

Do prawomocności orzeczeń komisji, czynnej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków, — w tej liczbie przewodniczącego i lekarza weterynarii.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 3. Ogłoszenie o miejscu i dniu przeglądu ogierów przez komisje kwalifikacyjne (§ 1) winno być podane do powszechnej wiadomości w każdej gminie w sposób w danej miejscowości przyjęty przynajmniej na piętnaście dni przed terminem przeglądu.

§ 4. Komisja kwalifikacyjna kwalifikuje ogiery uznane według trzech kategorii:

Kategoria I. Ogiery zalecane. Do tej kategorii ogier winien: być zakwalifikowany przez komisję jednogłośnie, mieć ukończonych 5 lat i posiadać udowodnione pochodzenie zarówno z ojca, jak i z matki.

Kategoria II. Ogiery uznane. Do tej kategorii zaliczane będą ogiery, które ukończyły 3 lata, odpowiadają wymogom hodowlanym, nie posiadają jednak warunków, przewidzianych dla kategorii I.

Kategoria III. Ogiery dopuszczalne. Do tej kategorii mogą być zaliczone ogiery, które w okresie sezonu kopulacyjnego osiągną wiek trzech lat i które należy uznać jedynie ze względu na brak ogierów pierwszych dwóch kategorii w danej miejscowości (wsi lub gminie).